

телство, разформируването ѝ, заминаването на легионерите за Ромъния и опита на сръбския Министъръ на войната г. Блазнавацъ, чрезъ Панайотъ Хитовъ, да повлияе на български чети презъ 1868 г. да прѣминатъ въ Турско.

Сжщо въ глава IX—XIV юначиитѣ подризи на Стефанъ Карджа и Х Димитъръ, на старигѣ войводи, на Куманъ войвода и Златю Кокарчооглу, на Кара Сжби, Трифонъ войвода и Добри, на Илю войвода, изтрѣблението на турскитѣ чети и най-послѣ въ глава XV хубавото описание на стара планина, а особно слѣдния пасажъ:

„Като дойдешъ на Чемерна, то прѣдъ очите ти са появява една твжрде чудесна картина.